

סבלנות מול קשיי החיים וסבלנות בענין התפילה.

קשיי החיים חויה מתקנת

ברכות לב: - עין איה ה, עט'

הוציאנו את כל המעלות והטובות אשר לנו ונניחם לפניך יי אלהינו ונאמר לפניך יי אלהינו
ב
"אמר ר' חמא בר חנינא אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור
ויתפלל, שנאמר קוה אל ד' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ד'" (שם). לעומת תכליתה של
התפלה, והשגת המבוקש שבאה על ידה, לגדל כחות הנפש בצירי קדושה ושלמות
ולהוציא שלמותה אל הפעל, דרכי הציורים האלה רבים ורחבים, ומסתעפים לפרטים
רבים שאין להם קץ, וצור העולמים לפניו נגלו כל תעלומות, איזה ציור רוחני
מיוחד ראוי וחסר לכל נפש פרטית שתשתלם בו, שלפי צורך השתלמות זו מקביל,
בסדור חכמתו העליונה, מצב החסרון המזדמן המצריך את התפלה. ולפעמים תתאחר
התקבלות התפלה כפי מה שלא הספיק אותו הציור הרוחני הדרוש להשתלם
כראוי בכל עמקו בנפש ובכל גונו, עד שיהי' נשנה ונכפל כמה פעמים. על כן האדם
שלא נענה, עליו לחזור ולהתפלל, ולא לאמר נואש, חלילה, כי הקצר קצרה ידו ית'
מפדות, אלא שבחכמתו העליונה הוא חושב מחשבות לתן לאדם אחרית ותקוה,
ושכל הדברים הזמניים יוסיפו לו ערך נצחיות ושלמות חשובה. והנה כך היא המדה
באדם, כשהוא עושה פעולות ואינו בא בהן למטרתו מתחלש לבבו אבל כשיודע
שכל פעולה תקרבהו למטרתו אלא שלפי רוממות המטרה צריך הוא ריבוי פעולות,
לבבו מתאמץ להוסיף בעבודתו. על כן אמר קוה אל ד', והתקוה היא בעצמה
מדת שלמות, ויסוד התקוה הוא מעלת השלמות הראוי' להמשך מכשרון הפעולות
הקודמות לה, ולפי ערך היסוד הזה של הנהגת תכלית פעולת התפלה תדע נאמנה כי
בכל ציור של תקוה לד' נתקרבת יותר אל המטרה, אלא שלא הגיעתך עדיין לפי
שלא השלמת עדיין על כן חזק ויאמץ לבך וקוה אל ד'.

וי"ל הענין דהנה מוכא ביסוד העבודה וה"ד
א, ב) בשם האר"י הק, דאינו דומה אדם לאדם מיזם
בראת אדם והלאה ואין אדם אחד יכול לתקן מה

שעל חבדו לזקן, והיינו שלכל אדם יש את יעדו
ותפקידו אותו עליו לתקן בחייו, ובכלל זה גם הענין
המיוחד עבודו ירד לעולם לתקנו בידוע, והקב"ה
מעמיד לכל אחד את כל הנסיבות והתנאים שיוכל
על ידם לתקן את אשר מתפקידו לתקן, ולמלאות
יעדו ותפקידו בעולמו. כל תנאי החיים של האדם
בגשמיות וברוחניות, הטובים והרעים, כולם ניתנו
לו כפי השייך לתיקון עולמו, שרק ע"י הנאים אלו
יוכל להגיע ליעדו, ובלעדיהם לא יוכל לתקן את
אשר תפקידו לתקן. וכיון שלכ"א יש תפקיד ויעדו
מיוחד, לכך שונים תנאי החיים של כל אחד, לזה
חיי קלים ולשני החיים קשים יותר, ובאופן כללי
הרי גם כפי הנראה לעינים יש לכל אדם את יעדו
של טוהר חייו שאין להשוותו לטוהר חיים של
אחרים. והוא כיון שלכ"א יש תפקידו המיוחד אליו
נותנים לו כל התנאים המתאימים ככדי שיוכל
למלאותו, ואף המצבים הקשים בחיי האדם הם ג"כ
אמצעים שניתנו לו ככדי שיגיע אל חקונו, שאין
רע יורד מן השמים, והכל הוא למנוח האדם כדי
שיתקן בזה את השייך אליו, שע"י ישיג יעדו
ותפקידו בעולמו.

ובמיוחד שייך ענין זה בענינים הרוחניים, עניני
מבעיות ותכונות הנפש, שלכל אחד יש המבעיות
ותכונות הנפש המיוחדים אליו, יש שגולד עם מדות
ותכונות טובות, ויש המוכל ממבעיות ומדות רעות.
נטי' בכעס אי בתאה וגאווה וכיוצא בזה שאר המדות

הרעות. הכל הוא כדי שיוכל לתקן את מה שדוא
צריך לתקן וימלא יעדו בעולמו. ולא רק התכונות
הטובות מביאות אותו אל יעדו, אלא גם התכונות
הרעות והמדות הרעות, שע"י שמתגבר עליהם
וטשבר מדותיו הרעות מניע לתפקידו ויעדו
בעולמו.

וזה ג"כ ענינם של כל נסיונות החיים העוברים
על האדם, שיש שטן השמים מנהיגים את האדם
בנסיונות קשים, ועד שלפעמים בא ח"ו להתרעם
על הנהגת הבורא אמו שמעמיד אותו בנסיונות קשים
כאלו שאינו מסוגל לעמוד בהם. אך האמת היא שכל
נסיונות החיים העוברים על איש יאדו, ורי כולם
הם להנאתך ולטובתך, שטובילים אותו להשיג
תכליתו. שע"י שיתגבר על הנסיונות יוכל להגיע
לתקונו ויעדו בעולמו.